

ROMANIA
CURTEA DE APEL [REDACTED]
SECTIA COMERCIALA, CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DOSAR NR. [REDACTED] 2009 DECIZIA CIVILA Nr [REDACTED]

Ședința publică de la 11 Iunie 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE [REDACTED]

Judecător [REDACTED]

Judecător [REDACTED]

Grefier șef secție comercială [REDACTED]

Astăzi a venit pe rol judecarea recursului formulat de recurenta-reclamantă S.C. [REDACTED] S.R.L. [REDACTED] împotriva sentinței civile nr. [REDACTED] CF din 21 decembrie 2009, pronunțată de Tribunalul Neamț în dosarul nr. [REDACTED] 2009, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, atât la prima cât și la a doua strigare s-a constatat lipsa părților.

Procedura este completă.

S-a făcut referatul oral asupra cauzei, după care:

Constatând că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă de ambele părți, precum și faptul că s-au depus precizări de către intimată la data de 10 iunie 2010 și concluzii scrise de către recurentă, instanța, după verificarea actelor și lucrărilor dosarului, reține cauza în pronunțare.

CURTEA DE APEL

DELIBERÂND

Asupra recursului de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. [REDACTED] 103/2009, la Tribunalul [REDACTED] S.C. [REDACTED] S.R.L. Piatra Neamț a chemat în judecată Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED] solicitând anularea parțială a deciziei de impunere nr. [REDACTED] 2008 și a deciziei nr. [REDACTED] 2009 prin care s-a respins contestația formulată cu privire la obligarea societății la plata sumei de [REDACTED] impozit pe profit aferent cheltuielilor de amortizare în sumă de [REDACTED] lei înregistrate pentru mijloace fixe.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că în mod greșit organul fiscal a considerat aceste cheltuieli nedeductibile și nu a avut în vedere prevederile HG 2139/2004 care clasifică și stabilește duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Așa după cum rezultă din motivarea raportului de inspecție fiscală cât și din Decizia de respingere a contestației formulate în iunie, respectiv octombrie 2004, reclamanta a achiziționat de la S.C. [REDACTAT] S.A. [REDACTAT] mai multe clădiri, achiziționare care s-a făcut în cadrul procedurii de executare silită inițiate de creditoarea Administrația Finanțelor Publice [REDACTAT].

Aceste bunuri au fost recepționate și puse în funcțiune în luna decembrie 2004 și începând cu data de 1 ianuarie 2005 a calculat amortizarea fiscală prin aplicarea prevăzută la pct. 5 din cap. II al Anexei nr. 1 din HG nr. 2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, calculând durata normală de funcționare consumată până la data de 31.12.2004, că diferența între anul achiziționării imobilelor 2004 și anii construirii acestora așa după cum s-a stabilit prin raportul de expertiză din decembrie 2004, atașat în copie.

Organul de inspecție fiscală a susținut că la calcularea amortizării mijloacelor fixe achiziționate în anul 2004 nu a făcut dovada că durata normală de funcționare a construcțiilor în cauză a fost stabilită de către o comisie tehnică sau de un expert tehnic independent așa cum este prevăzut la pct. 3 din cap. III al Anexei nr. 1 din HG 2139/2004, motiv pentru care organul fiscal a redus suma amortizată și a calculat impozit pe profit aferent cheltuielilor de amortizare în sumă de [REDACTAT] lei.

Reclamanta consideră că din punct de vedere legal cheltuielile de amortizare au fost deduse corect și că în mod greșit organul de control a redus aceste cheltuieli de amortizare și a calculat impozit pe profit suplimentar.

Părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] a formulat întâmpinare în care arată că S.C. [REDACTAT] S.R.L. nu avea dreptul la deducerea cheltuielilor cu amortizarea în sumă de [REDACTAT] lei întrucât acestea nu au fost determinate în conformitate cu prevederile legale speciale.

Achiziționarea mijloacelor fixe în cauză, de natura clădirilor, s-a efectuat în cadrul procedurii de executare silită a S.C. [REDACTAT] S.A., efectuată de către A.F.P. [REDACTAT] în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală.

Cu această ocazie, tot în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură fiscală, bunurile imobile au fost expertizate de Societatea Expertilor Tehnici Neamț fiind întocmit

raportul de expertiză tehnică - evaluare bunuri imobile clădiri și terenuri nr. [redacted]/04.05.2004.

În cuprinsul acestui raport de expertiză tehnică se fac următoarele mențiuni:

„1.1. Beneficiar: Agenția Națională de Administrare Fiscală- Direcția Generală a Finanțelor Publice Neamț (...) Administrația Finanțelor Publice [redacted] [redacted]

Scopul evaluării: stabilirea valorii de piață în scopul valorificării bunurilor în condițiile O.G. nr. 61/2002- art.81 și O.G. nr. 92/2003 privind executarea creanțelor bugetare.

Utilizarea raportului de evaluare: raportul de expertiză tehnică-evaluare este întocmit numai pentru scopul prevăzut și uzul beneficiarului.”

Reclamanta în cauză a recepționat și a pus în funcțiune bunurile imobile în luna decembrie 2004 și începând cu data de 01.01.2005 a calculat amortizarea fiscală aplicând prevederile punctului 5 din cap.II al Anexei nr. 1 din H.G. nr.2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, calculând durata normală de funcționare consumată până la data de 31.12.2004, ca diferență între anul achiziționării imobilelor, 2004 și anul construirii acestora, așa cum au fost estimați prin raportul de expertiză tehnică- evaluare nr. [redacted]/04.05.2004, anterior menționat.

Organele de inspecție fiscală, față de situația de fapt și de drept, în mod corect au stabilit impozital pe profit în sumă de [redacted] lei, apreciind că societatea în mod greșit a considerat durata normală de funcționare rămasă, durata normală de utilizare neconsumată chiar dacă nu a cunoscut datele de identificare (data punerii în funcțiune, durata normală de utilizare rămasă), aceste date putând fi stabilite doar de o comisie tehnică sau expert tehnic independent așa cum se prevede la punctul 3 din Cap.III al Anexei nr. 1 din H.G. nr. 2139/2004, și nu pe baza raportului de evaluare nr. [redacted]/04.05.2004 a cărui beneficiar putea să fie doar organul fiscal de executare conform mențiunilor din acesta și a legislației speciale.

Pe parcursul soluționării contestației în procedura prealabilă, organul administrativ jurisdicțional, a solicitat S.C. [redacted] S.R.L. să facă dovada celor susținute, cu alte înscrisuri, întrucât prin raportul de evaluare nr. [redacted]/04.05.2004 s-a făcut doar evaluarea bunurilor respective, fără să fi fost specificate pentru soele clădiri elementele necesare aplicării punctului 5 din Cap.II al Anexei nr. 1 din H.G.nr. 2139/2004.

Drept urmare, S.C. [redacted] S.R.L. a înțeles să se folosească, pe lângă contractul de vânzare cumpărare nr. [redacted]/18.11.2004 a mijloacelor fixe în cauză și procesul verbal de predare - primire din data de 02.12.2004, de procesul verbal nr. [redacted]/16.01.2005 de stabilire a amortizării- hale și ateliere - str. [redacted] nr. [redacted] prin care s-a procedat la recepția

calitativă și stabilirea duratelor de utilizare rămase, a construcțiilor achiziționate de la S.C. [redacted] S.A., în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. [redacted] 18.11.2004 și a procesului verbal de predare-primire din 02.12.2004, proces verbal întocmit de o comisie tehnică alcătuită din ing. [redacted], ec. [redacted] și ing. [redacted].

Pe baza acestor documente S.C. [redacted] S.R.L. a procedat la stabilirea duratei normale de funcționare rămasă a bunurilor conform punctului 5 din Cap.III al Anexei nr. 1 din H.G. nr. 2139/2004 aplicând regimul de amortizare reglementat de acest act normativ.

De asemenea, în completarea documentelor sus menționate, S.C. [redacted] S.R.L. a depus adresa nr. 546/02.02.2009 prin care se precizează că domnul ing. [redacted] este expert tehnic autorizat începând cu anul 1994 și deține legitimația de expert cu nr. 7707-2703.

Organul administrativ jurisdicțional în mod corect a respins contestația cu privire la impozitul pe profit în sumă de [redacted] lei, întrucât reclamata nu putea uza de expertiza tehnică nr. [redacted] 04.05.2004 efectuată la dispoziția A.F.P. [redacted] și achitația de aceasta în împrejurările mai sus arătate. Mai mult, acest raport de evaluare nu conținea datele necesare stabilirii duratei normale de utilizare neconsumată, de la data intrării mijloacelor fixe în patrimoniul S.C. [redacted] S.R.L. (acestea nefiind noi), conform dispozițiilor legale speciale și anume: data punerii în funcțiune și durata normală de funcționare rămasă a bunurilor imobile.

De asemenea, nici procesul verbal nr. [redacted] 16.01.2005 de stabilirea amortizării nu poate fi reținut în favoarea reclamantei. Prin acest proces-verbal o comisie tehnică formată din administrator - ing. [redacted], secretar/gestionar ec. [redacted] și tehnician specialist -ing. [redacted] (fost proprietar al bunurilor imobile), a stabilit durata de utilizare rămasă a mijloacelor fixe, comisie care însă, nu are în componență niciun specialist în domeniul construcțiilor. În acest proces verbal se menționează doar că domnul [redacted] a fost prezent încă de la construirea tuturor halelor și atelierelor de pe platforma [redacted], cunoscând foarte bine istoricul acestor clădiri, că nu s-au făcut niciun fel de reparații la construcțiile din patrimoniul S.C. [redacted] S.A., nici la structura de rezistență a clădirii sau la acoperiș, durata de utilizare consumată a clădirii calculându-se practic de la data construirii și până în prezent.

În ce îl privește pe domnul ing. [redacted], acesta este expert tehnic autorizat din anul 1994, însă nu se specifică în ce domeniu de activitate este expert (bunuri mobile , construcții, terenuri), iar în comisia tehnică acesta a făcut parte în calitate de administrator nu de expert tehnic în specialitatea construcții. De asemenea, nu s-a prezentat niciun contract scris de prestări servicii încheiat între S.C. [redacted] S.R.L. și domnul [redacted] în calitate de expert tehnic.

Dacă se are în vedere legislația specială, se poate observa că durata de amortizare rămasă în cauză nu a fost calculată în conformitate cu prevederile legale, de către o comisie tehnică sau expert tehnic independent, așa cum sunt dispozițiile punctului 3 din Cap.III al Anevei nr.1 din H.G. nr. 2139/2004, act normativ emis în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 24 alin. (19) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 8 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea celor prezentate mai sus, părta învoacă următoarele prevederi legale:

- art.25 alin.1 din Codul fiscal referitor la amortizarea fiscală;
- art.8 din Legea nr.15/1994 și Hotărârea Guvernului nr.909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.15/1994, referitoare la stabilirea duratei normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Prin sentința civilă nr. [redacted] CF/21.12.2009 Tribunalul [redacted] a respins acțiunea ca neintemeiată, pentru următoarele considerente:

La data de 5.12.2008 se încheie raportul de inspecție fiscală privind perioada ianuarie 2005/sept 2008, stabilindu-se printre mai multe obligații fiscale și impozitul pe profit aferent cheltuielilor de amortizare înregistrate de societate pentru clădiri. Administratorul societății nu a avut obiecțiuni cu privire la cele stabilite - fila101; prin decizia [redacted] 2009 a fost respinsă contestația formulată pe cale administrativ-jurisdicțională.

Reclamanta a achiziționat de la S.C. [redacted] S.A. [redacted] mai multe clădiri în octombrie 2004, puse în funcțiune în decembrie 2004; reclamanta a prezentat un raport de evaluare încheiat de expert Postole Neculai, la data de 15-01-2005, raport prin care s-a evaluat durata normală de funcționare rămasă, act ce nu a fost prezentat inițial organelor de inspecție fiscală - dovadă în acest sens fiind și adresa reclamantei din februarie 2009 - fila 71, care face referire la înscrisurile comunicate în susținerea contestației, înscrisuri printre care nu se numără și raportul de evaluare întocmit de ing. [redacted]

În consecință pentru a se pronunța asupra temeiniciei deciziilor, instanța a avut în vedere documentația pe baza căreia s-au pronunțat organele fiscale:

- procesul verbal de predare primire încheiat de comisia de recepție compusă din ing. Fosalău Romeo – administratorul societății - și ec. [redacted] din partea S.C. [redacted] SRL;
- procesul verbal de stabilire a amortizării este încheiat de o comisie tehnică formată din: administrator [redacted] secretar [redacted] și tehnician specialist [redacted]

Conform Codului fiscal - art. 24, clădirile din patrimoniul persoanelor juridice sunt mijloace fixe amortizabile.

În cazul clădirilor, regimul de amortizare permis de lege este cel liniar. În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea de intrare a clădirii.

Codul fiscal diferențiază amortizarea contabilă de cea fiscală. Astfel amortizarea contabilă este cea calculată conform regimului de amortizare aplicabil. Cheltuiala cu amortizarea contabilă se înregistrează în contabilitate și este cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit.

Amortizarea fiscală se calculează conform art. 24 din Codul fiscal începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune. Amortizarea fiscală nu se înregistrează în contabilitate și este cheltuială deductibilă la calculul impozitului pe profit, ea fiind evidențiată în registrul de evidență fiscală.

Determinarea exactă a ratei de amortizare lunară se poate face numai dacă, la achiziția construcției, prin anexa la contractul de vânzare, s-au prezentat datele de identificare ale mijlocului fix: data punerii în funcțiune, durata normală de utilizare rămasă. În această situație, valoarea investiției se recuperează prin amortizarea lunară, sumă determinată pe durata normală de funcționare rămasă. În situația în care nu se cunoaște durata normală de utilizare rămasă, neconsumată de fostul proprietar, valoarea investiției se recuperează prin amortizare pe o perioadă stabilită de o comisie tehnică. Durata normală de funcționare este durata de utilizare în care se recuperează, din punct de vedere fiscal, valoarea de intrare a mijloacelor fixe pe calea amortizării. Duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe se precizează din Catalogul aprobat prin H.G. nr. 2139 din 30 noiembrie 2004, publicat în Monitorul Oficial nr. 46 din 13 ianuarie 2005.

S-a reținut astfel ca fiind incidente dispozițiile Hotărârii nr. 2139 din 30 noiembrie 2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe - anexa II. Catalogul cuprinde clasificarea mijloacelor fixe utilizare în economie și duratele normale de funcționare ale acestora, care corespund cu duratele de amortizare în ani, aferente regimului de amortizare liniar.

„Pentru trecerea de la vechiul Catalog privind clasificarea și duratele de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin H.G. nr. 964/1998, la noul Catalog privind clasificarea și duratele de funcționare a mijloacelor fixe, persoanele juridice enumerate la cap. I, pct. 3 pot constitui comisii tehnice pentru stabilirea duratei normale de funcționare în cadrul plaței

Indicate în catalog, cu posibilitatea reclasificării unor mijloace fixe care nu s-au regăsit în vechiul catalog și pot fi asimilate altor grupe în noul catalog.

În cazul mijloacelor fixe achiziționate cu durată normală de utilizare neconsumată, pentru care se cunosc datele de identificare (data punerii în funcțiune, durata normală de utilizare rămasă), recuperarea valorii de intrare se face pe durata normală de funcționare rămasă. În cazul mijloacelor fixe achiziționate cu durata normală de funcționare exprătată sau pentru care nu se cunosc datele de identificare, durata normală de funcționare se stabilește de către o comisie tehnică sau expert tehnic independent.*

În speță, corect s-a reținut că nu s-au aplicat normele legale în materie, comisia tehnică ce a întocmit procesul verbal de amortizare nefiind formată din specialiști independenți (fila 79), ca atare nu se putea stabili cu certitudine durata normală de utilizare a mijlocului fix funcție de care se aplică algoritmul de calcul.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta. În motivarea recursului se arată că instanța de fond i-a încălcat dreptul la apărare. Susține că la termenul de judecată din 17.12.2009 cauza a fost strigată cu prioritate, în lipsa reprezentantului reclamantei, s-a pus în discuție cererea privind administrarea probei cu expertiză și instanța a respins această cerere, având în vedere numai concluziile formulate de reprezentantul părții. Apărătorul reclamantei s-a prezentat în sala de ședință la ora 13 și cu toate că se strigau dosare care erau la începutul listei de ședință, instanța nu a mai reluat cauza.

Recurenta susține că instanța a dat o sentință greșită, în care se regăsesc doar susținerile organului fiscal, fără a se motiva de ce sunt îndepărtate susținerile reclamantei și de ce nu a fost luată în calcul expertiza efectuată de experții [REDACTAT] și [REDACTAT].

Recurenta susține că la calcularea amortizării a avut în vedere expertiza efectuată la cererea Administrației Finanțelor Publice [REDACTAT] în cadrul procedurii de executare silită a bunurilor la care s-a calculat amortizarea, în care erau menționate anul construirii, caracteristicile tehnice, cât și gradul de depreciere fizică.

De asemenea, a desemnat o comisie tehnică ce a întocmit procesul verbal de amortizare și a fost efectuată o expertiză de către 2 specialiști independenți: un expert evaluator și un expert tehnic.

Intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] formulat întâmpinare, prin care arată că nu i-a fost încălcat dreptul reclamantei la apărare. La termenul anterior apărătorului reclamantei a solicitat efectuarea unei expertize contabile, depunând și obiectivele. Instanța a luat cunoștință de motivele pentru care reclamanta a înțeles să solicite

această probă și a apreciat că această probă nu este utilă. Întrucât cauza era în stare de judecată, iar apărătorul reclamantei nu a solicitat să fie lăsată cauza la a doua strigare, s-a trecut la dezbaterea cauzei. Reclamanta avea posibilitatea să depună concluzii scrise, pronunțarea fiind amânată la 21.12.2009.

Intimata consideră că instanța de fond a respins în mod corect acțiunea, întrucât raportul de evaluare întocmit de către expertul Postole Neculai nu poate fi luat în considerare, fiind prezentat pentru prima dată în fața instanței de judecată, iar din documentele contabile nu rezultă că acest raport de evaluare a fost utilizat de către societate cu ocazia determinării duratei normelor de utilizare rămasă, ceea ce conduce la concluzia că acest raport de evaluare nu exista la data înregistrării pe cheltuieli deductibile a amortizării mijloacelor fixe în sumă de 60.638 lei.

Intimata susține că în mod corect instanța de fond a reținut că nu s-au aplicat normele legale în materie, comisia tehnică ce a întocmit procesul-verbal de amortizare nefiind formată din specialiști independenți și prin urmare nu se poate stabili cu certitudine durata normală de utilizare a mijlocului fix în funcție de care se aplică algoritmul de calcul.

Curtea, analizând actele și lucrările din dosar și sentința recurată, în raport de motivele invocate și din oficiu, constată că recursul este nefondat și urmează a-l respinge, pentru următoarele considerente:

Primul motiv de recurs vizează încălcarea dreptului la apărare. Instanța de recurs apreciază că acest motiv este neîntemeiat, întrucât recurenta-reclamantă a avut cunoștință de termenul de judecată din 17.12.2009, nu a solicitat strigarea cauzei la sfârșitul ședinței de judecată și așa cum susține chiar recurenta, apărătorul acesteia s-a prezentat la ora 13⁰⁰, oră la care este puțin probabil să mai fie strigate dosare aflate la începutul listei, cu excepția situației în care părțile din aceste dosare au solicitat lăsarea cauzei la a doua strigare sau la sfârșitul ședinței. Recurenta nu a făcut dovada că nu s-a respectat ordinea înscrisă în lista de ședință și prin urmare, susținerile acesteia referitoare la încălcarea dreptului la apărare nu pot fi primite.

În ceea ce privește proba cu expertiză, Curtea constată că în mod corect instanța de fond a respins cererea pentru administrarea acestei probe, întrucât proba nu este utilă și pertinentă, pentru obiectivele indicate de recurenta-reclamantă nefiind necesară părerea unui expert contabil, ci era necesar ca recurenta-reclamantă să prezinte copii după registrele societății, pentru a face dovada că expertiza efectuată de experții [REDACTAT] și [REDACTAT] a fost înregistrată în evidențele societății și a fost avută în vedere la calculul amortizării mijloacelor fixe, urmând ca instanța să stabilească dacă au fost respectate sau nu dispozițiile legale în materie.

În ceea ce privește fondul cauzei, Curtea reține că mijloacele fixe pentru care s-a calculat amortizarea au fost achiziționate de recurenta-reclamantă la finele anului 2004, în urma unei licitații organizate de Administrația Finanțelor Publice [REDACTAT].

În cadrul procedurii de executare silită a fost întocmit un raport de evaluare de către Societatea Experților Tehnici [REDACTAT], din care rezultă anul construirii și gradul de uzură. Nu rezultă din acest raport de expertiză și nici din alte înscrisuri anterioare dobândirii proprietății bunurilor de către recurentă, care este durata normală de funcționare.

Prin urmare ne aflăm în ipoteza în care durata normală de funcționare nu este cunoscută și în conformitate cu pct. 3 din cap. III al Anexei nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.2139/2004 durata de funcționare se stabilește de către o comisie tehnică sau expert tehnic independent.

Recurenta susține că au fost îndeplinite cerințele impuse de acest text de lege, însă în sprijinul acestei susțineri a prezentat de fiecare dată alte înscrisuri. Organului fiscal care a efectuat inspecția i-a prezentat doar raportul de evaluare întocmit de Societatea Experților Tehnici [REDACTAT]. Acest aspect rezultă din contestația administrativă formulată de recurentă (fila 125 dosar fond), în care susține că a prezentat organului de control raportul de evaluare și susține că nu a fost luat în considerare, nemaifăcând trimitere la alte înscrisuri.

În timpul soluționării contestației administrative, recurenta a prezentat organului care a soluționat contestația un proces verbal de stabilire a amortizării încheiat la data de 16.01.2005. Având în vedere declarația dată de reprezentantul recurentei în fața organului fiscal care a efectuat inspecția, conform căreia a prezentat la control toate înscrisurile relevante și având în vedere că acest proces verbal nu a fost prezentat organului de control și nici nu s-a făcut vorbire despre acesta în contestația administrativă, instanța de recurs trage concluzia că un proces-verbal de stabilire a amortizării nu exista la momentul calculării amortizării fiscale, fiind întocmit pro causa.

Aceste considerații sunt valabile și pentru raportul de expertiză întocmit de experții [REDACTAT] și [REDACTAT], raport despre care recurenta a făcut discuție abia în contestația soluționată prin sentința recurentă.

Prin urmare, nici procesul - verbal de stabilire a amortizării și nici raportul de expertiză întocmit de experții [REDACTAT] și [REDACTAT] nu vor fi avute în vedere la soluționarea cauzei, ele fiind întocmite pro causa.

Instanța de recurs constată că la data când s-a calculat amortizarea fiscală recurenta deținea date referitoare numai la durata normală de funcționare consumată până la 31.12.2004 nu și date referitoare la durata normală de funcționare și prin urmare, în lipsa unui raport

Intocmit de o comisie tehnică sau de un expert tehnic independent, se constată că recurența nu a calculat amortizarea fiscală în conformitate cu dispozițiile legale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de recurența-reclamantă S.C. [REDACTED] S.R.L. [REDACTED] Bd. [REDACTED], nr. [REDACTED] Bl. [REDACTED] sc. [REDACTED] județul [REDACTED] împotriva sentinței civile nr. [REDACTED]/CF din 21 decembrie 2009, pronunțată de Tribunalul [REDACTED] în dosarul nr. [REDACTED]/2009, în contradictoriu cu intimata-părțile DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [REDACTED], cu sediul în [REDACTED] nr. [REDACTED] județul [REDACTED].

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 11 iunie 2010.

Președinte,

[REDACTED] u

Judecător,

[REDACTED]

pt. jud. [REDACTED] Cluj

aflată în C.O. semnarea
președinte instanță.

Grefier șef secție comercială

[REDACTED]
Ph. conform [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

red.s. [REDACTED]
red.d.r. L.M. 9.07.2010
tehnored.L.R. 23.07.2010
ex. 4